

وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِيْلًا

اور قرآن خوب ٹھہر ٹھہر کر پڑھو۔ سورۃ مزمل پ۲۹

نورانی قاعدہ

နူရာနီကာအိဒါဟ်

အရေဗီသင်ပုန်းကြီးဖတ်စာ

(ဒု-တွဲ)

ရေးသားပြုစုသူ

ဟာဖိဇ်မော်လာနာကာရီဖြယ်ဟောမိုဟမ္မဒ်ဆွာဟစ်ဘ်

ဘာသာပြန်ဆိုသူ

မိုဟမ္မဒ်အိုစာမာဟ်ဂျီဝါး (မဇ္ဇာဟေရီ၊ နဒွဝီ)

ဂျာမေအထွလ်ထောဝ်ဆရစ်လ်အစ္စလာမီယတ်တာလာရေးစာသင်ကျောင်း

မြစ်ဝယ်ဇလီဝင်း၊ အရေဂူရမြို့နယ်၊ မန္တလေးတိုင်း။

ဖုန်း - ၀၉ ၉၇၇၅၂၇၇၉၀

သင်ခန်းစာ (၁၄)

စုကူန်ပါသော ر (ရာ) နှင့်

သရှ်ဒီးဒ်ပါသော ر (ရာ) အကြောင်း

ـْ စုကူန် ပါသော ر ကို رَاءٌ سَاكِنَةٌ ဟု လည်းကောင်း၊ ـّ ပါသော ر ကို رَاءٌ مُشَدَّدَةٌ ဟု လည်းကောင်း၊ ر ပေါ်၌ ـَ (သို့) ـُ လာသည်ဖြစ်စေ၊ ـْ ပါသော ر မလာမီ ـَ (သို့) ـُ ရှိသောအက္ခရာ လာသည် ဖြစ်စေ၊ ထို ر ကို ထည်ထည်ဝါဝါ ဖတ်ရမည်။ ر တွင် ـِ လာလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ـْ ပါသော ر မလာမီ ـِ ရှိသော အက္ခရာလာလျှင်သော်လည်းကောင်း ထို ر ကို ပါးပါး ဖတ်ရမည်။

ر ကို ထည်ဝါစွာပတ်ခြင်း

اَرْسَلْنَا	قُرْاٰنٌ	يَغْرُرْكَ	مِرْصَادًا
قِرْطَاسٍ	فِرْقَةٌ	اَمِ ارْتَابُوْا	
رَبِّ ارْجِعُوْنِ	مُسْتَقِرٌّ	فَفِرُّوْا	
بِرَّ	بِرٌّ	مَرَّةً	

ر ကို ပါးပါးပတ်ခြင်း

اُمِرْتُ	مُنْهَمِرٍ	وَاصْبِرْ	
مِنْ شَرِّ	بَرِّ	بِرِّ	دُرِّيٌّ
مُسْتَمِرٍّ	ذُرِّيَّةً	تُحَرِّمُ	

သင်ခန်းစာ (၁၅)

اَلْحُرُوْفُ الْقَمَرِيَّةُ وَالْحُرُوْفُ الشَّمْسِيَّةُ

အောက်ပါအက္ခရာ(၁၄)လုံးကို اَلْحُرُوْفُ الْقَمَرِيَّةُ ဟုခေါ်သည်။

ယင်းအက္ခရာ ا ب ج ح خ ع غ ف ق ك م و ه ى

များသည် الـ (အလစ်ဖ်၊ လာမ်) နှင့်တွဲလာပါက ل (လာမ်)

ကိုသာ ဖတ်ရမည်။ ا (အလစ်ဖ်) ကို မဖတ်ရပါ။

ဥပမာ - وَالْقَمَرِ

اَلْحُرُوْفُ الشَّمْسِيَّةُ မှာ အောက်ပါအက္ခရာ (၁၄)

လုံး ဖြစ်သည်။

ت ث د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ل ن

ယင်းအက္ခရာများသည် الـ (အလစ်ဖ်၊ လာမ်) နှင့်တွဲလာ

ပါက ၎င်းကိုမဖတ်တော့ပဲ ထိုအက္ခရာများနှင့် တိုက်ရိုက်
ပေါင်းဖတ်ရမည်။ ဥပမာ - وَالشَّمْسِ

وَالْقَمَرِ ▪ وَالْيَتٰمٰى ▪ وَالْاَقْرَبِيْنَ	الحروف القمرية
مَا الْقَارِعَةُ ▪ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ	
اِذَا الشَّمْسُ ▪ كَانَ النَّاسُ	الحروف الشمسية
يَقُوْلُ الرَّسُوْلُ ▪ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ	

သင်ခန်းစာ (၁၆)

اَللّٰه ဟူသော စာလုံးအား ဖတ်နည်း

اَللّٰه ဟူသောစာလုံး၌ပါသော ل (လာမ်) အလျင် ـَ (သို့) ـُ ပါသော အက္ခရာလာပါက ၎င်းကို ထည့်ဝါစွာ (ပါးစပ်

အပြည့်ဖြင့်) ထုတ်ဖတ်ရသည်။ ဤဥပဒေသည် اَللّٰه ၌ ရှိသော "လာမ်" နှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်။ ၎င်းထက်အလျင် လာသော ـَ (သို့) ـُ ပါသည့်အက္ခရာနှင့် မပတ်သက်ပါ။ ထို့ကြောင့် اَللّٰه ကို အောက်လ္လာဟ် ဟုဖတ်ခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်း ထင်ရှားသည်။ အကယ်၍ اللّٰه ဟူသော စာလုံးမလာမီ ـِ ပါသော အက္ခရာလာပါက ၎င်းကို ပါးပါး (ပုံမှန်အတိုင်း) ဖတ်ရသည်။

အခြားသော လာမ်များကိုမူ အခြေအနေတိုင်း၌ ပါးပါးသာ ဖတ်ရမည်။

إِنَّ اللّٰهَ	■	قَالَ اللّٰهُ	■	سَمِعَ اللّٰهُ	ထည်ဝါစွာဖတ်ရန်
حُدُوْدُاللّٰهِ	■	يُرِيْدُاللّٰهُ	■	خَلْقُ اللّٰهِ	
بَلِ اللّٰهُ	■	دِيْنِ اللّٰهِ	■	اَمْرِ اللّٰهِ	ပါးပါးဖတ်ရန်

သင်ခန်းစာ (၁၇)

اَلوَقْفُ ရပ်တန့်ခြင်းအကြောင်း

○ စက်ဝိုင်းသင်္ကေတကို အာယသ် ဟုခေါ်သည်။

وَقْفٌ ဆိုသည်မှာ ဖတ်ရွတ်နေစဉ် အသက်ရှူရှိုက်ခြင်းကို ဖြတ်တောက်၍ ရပ်နားခြင်းကိုခေါ်ပါသည်။ ـَـ ـِـ ـُـ ـٌ ရှိသော အက္ခရာပေါ်၌ ရပ်နားလိုလျှင် နောက်ဆုံးအက္ခရာအား သတ်၍ အသက်ရှူရှိုက်ခြင်းကို ဖြတ်တောက်လိုက်ရမည်။ ـً ဒိုးဇဗရ် ရှိသော အက္ခရာတွင် ရပ်နားလိုပါက ا အလစ်ဖ် နောက် တစ်လုံးကို တိုး၍ရပ်နားရမည်။ ဥပမာ اَحَدًا ကို اَحَدَا ဟူ၍ ဖတ်ရွတ်ရမည်။

ةٌ (သာအဝိုင်း) ၌ ရပ်တန့်လိုသော် هْ (ဟာအွန် စာကေနသွန်) အဖြစ် အသွင်ပြောင်းသွားမည်။ ဥပမာ جَارِيَةٌ ကို جَارِيَهْ ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

(اَعُوْذُ စ-ဆုံး နှင့် بِسْمِ الله စ-ဆုံး တို့ကို နှုတ်တိုက် ကျက်မှတ်ပေးပါ။)

اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ○
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ○ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ
نَسْتَعِيْنُ ○ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ○ اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ○
فِيْهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ○ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ○ لَا تَسْمَعُ
فِيْهَا لَاغِيَةً ○

သင်ခန်းစာ (၁၈)

သရှ်ဒီးဒ် နှစ်လုံးတွဲ စာလုံးများ

يَذَّكَّرُ	يَزَّكّٰى	عِلِّيُّوْنَ
عِلِّيِّيْنَ	مُدَّثِّرُ	مُزَّمِّلُ

သင်ခန်းစာ (၁၉)

ـٓ မဒ်အကြောင်း

အလစ်ဖ်တစ်လုံးထက်ပို၍ ဆွဲခြင်းကို မဒ် ဟုခေါ်သည်။

ပကတိဆွဲဖတ်ရသည့် အက္ခရာဖြစ်သော ا و ى ကို حروف المد ဟုခေါ်သည်။

(၁) حروف المد လာပြီးသောအခါ همزه သည် ထို စာလုံး၌ပင် လာရှိသော် ၎င်းကို مَدّْ مُتَّصِلْ ဟုခေါ်သည်။

(၂) حروف المد ပြီးလျှင် همزه သည် ၎င်းနှင့် ကပ်လျက်စာလုံးတွင် လာရှိပါက ၎င်းကို مَدٌّ مُنْفَصِلٌ ဟု ခေါ်သည်။

(၃) حروف المد ရှိသောစာလုံး၌ ـْ (သို့) ـّ လာပါက ၎င်းကို مَدٌّ لَازِمٌ ဟု ခေါ်သည်။

مَدٌّ مُتَّصِلٌ	جَآءَ ▪ سِيْٓـَٔتُ ▪ سُوْٓءُ
مَدٌّ مُنْفَصِلٌ	فِيْٓ اَمْرِنَا ▪ لَآ إِلٰهَ ▪ اِنَّآ اَنْزَلْنَاهُ
مَدٌّ لَازِمٌ	آٰلْئٰنَ ▪ حَآجُّوْكَ ▪ وَالصّٰٓفّٰتِ

သင်ခန်းစာ (၂၀)

မဒ်ပါသောအက္ခရာနှင့်ကပ်လျက် သရ်ဒီးဒ်လာခြင်း

غَيۡرِ الۡمَغۡضُوۡبِ عَلَيۡهِمۡ وَلَا الضَّآلِّيۡنَ ۝

وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى ۝ فَاِذَا جَآءَتِ

الطَّآمَّةُ الۡكُبۡرٰى ۝ فَاِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ ۝

وَلَا تَحٰٓضُّوۡنَ عَلٰى طَعَامِ الۡمِسۡكِيۡنِ ۝

وَاِذَا رَاَوۡهُمۡ قَالُوۡٓا اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّوۡنَ ۝

သင်ခန်းစာ (၂၁)

حُرُوفُ الْمُقَطَّعَاتِ

كٓهٰيٰعٓصٓ	الٓمٓرٰ	الٓرٰ	الٓمٓصٓ	الٓمٓ
صٓ	يٰسٓ	طٰسٓ	طٰسٓمٓ	طٰهٰ
نٓ	قٓ	حٰمٓ عٓسٓقٓ		حٰمٓ

သင်ခန်းစာ (၂၂)

مِيْمٌ سَاكِنَةٌ (မီးမ္မွန်စာကေနသွန်) အကြောင်း

(၁) مْ လာပြီးသောအခါ ب နှင့် م မှအပ အခြား အက္ခရာများလာပါက မီးမ်၏အသံကို ပေါ်လွင်စွာ ဖတ်ရမည်။ ဤသို့ဖတ်ခြင်းကို إِظْهَارُ شَفَوِيٌّ ဟုခေါ်သည်။

(၂) مْ လာပြီးနောက် ب (ဘာ) လာလျှင် غُنَّةٌ ပြုရင်း ညည်းသံနှင့်ဖတ်ရသည်။ ဤသို့ဖတ်ခြင်းကို إِخْفَاءٌشَفَوِىٌّ ဟုခေါ်သည်။

(၃) مْ လာပြီးလျှင် م (မီးမ်) လာသောအခါ ၎င်းကို مْ နှင့်ပေါင်းကာ غُنَّهْ (ဂွန္နဟ်) ပြု၍ ဖတ်ရသည်။ ဤသို့ ဖတ်ခြင်းကို إِدْغَامُ شَفَوِىٌّ ဟုခေါ်သည်။

إِظْهَارٌشَفَوِىٌّ

هُمْ فِيْهَا	لَكُمْ دِيْنُكُمْ	لَمْ يَلْبَسُوْا
اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ	لَهُمْ اَجْرٌ	

إِخْفَاءُ شَفَوِيٌّ

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ ▪ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ
وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ▪ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ

إِدْغَامُ شَفَوِيٌّ

إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ○ لَهُمْ مَّا يَشَآءُونَ ○
فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ ▪ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ○

သင်ခန်းစာ (၂၃)

قَلْبٌ (သို့) إِقْلاَبُ အကြောင်း

သန်္နိဝိးန်နှင့် နူးန်စာကင်န်ဖတ်နည်း (၃)

ـًـٍـٌ သန်ဝိးန် (သို့) نْ နူးန်စာကင်န်လာပြီးနောက် ب လာလျှင် ن နူးန်၏အသံကို م ၏ အသံနှင့်ပြောင်းကာ

غُنَّةً လုပ်၍ ညည်းသံနှင့်ဖတ်ရသည်။ ဤသို့ဖတ်ခြင်းကို اِقْلَابٌ (သို့) قَلْبٌ ဟုခေါ်သည်။

ဥပမာ - مَنْ بَخِلَ ကို ပေါင်းဖတ်ပုံမှာ မီးမ်-မီးမ် ဇဗရ် مَمْ ب ဇဗရ် بَ مْمبَ خ ဇေရ် خِ مْمبَخِ ل ဇဗရ် لَ مْمبَخِلَ ဟူ၍ အသံထွက်မည်။

مَنْ بَخِلَ ▪ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ○
مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ ▪ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ○
مِنْ بَعْدِ ▪ مُطَهَّرَةٍ بِاَيْدِيْ سَفَرَةٍ
بِذَنْبِهِمْ ▪ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ○
سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ ▪ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ
عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ▪ رَجْعٌ بَعِيْدٌ
رَسُوْلٌ بِمَا لَا تَهْوٰى ▪

သင်ခန်းစာ (၂၄)

(إِدْغَامْ) အကြောင်း

သန်န်ဝီးနွန် နှင့် နူးနွန်စာကေနသွန် ဖတ်နည်း (၄)

ـًـٍـٌ သန်ဝီးနွန် (သို့) نْ နူးနွန်စာကေနသွန်

လာပြီးသောအခါ ى ر م ل و ن အနက် ل နှင့် ر လာ

သောအခါ غُنَّةٌ မပြုလုပ်ဘဲ မိမိရရ ပေါင်းဖတ်ရမည်။

ဤသို့ဖတ်ခြင်းကို إِدْغَامٌ تَامٌّ ဟု ခေါ်သည်။

ဥပမာ - كُلٌّ لَّهُ ، مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللهِ

إِدْغَامْ تَامّْ ၏ လေ့ကျင့်ခန်း

ر အခ်ိဒ်ဂါမ်

مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ▪ مِنْ رَّبِّكَ	
رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ▪ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ	

ل အခ်ိဒ်ဂါမ်

مِنْ لَّدُنْهُ ▪ كُلٌّ لَّهُ ▪ يَكُنْ لَّهُ	
رِزْقًا لَّكُمْ ▪ أُفٍّ لَّكُمْ ▪ مِنْ لَّبَنٍ	

သန်ဝီးနွှမ်နင့် နူးနွှမ်စာကေနသွန်လာပြီးနောက် ى ر م ل و ن

အနက် ن م و ى လာသော် غُنَّةٌ ပြုလုပ်ကာ

ဖတ်ရမည်။ ဤသို့ဖတ်ခြင်းကို إِدْغَامْ نَاقِصْ ဟုခေါ်သည်။

ဥပမာ - أَنْ يُّؤْتٰى

ی အစ်ဒ်ဂါမ်

اَنْ يُّؤْتٰى	مَنْ يَّعْمَلْ	مِنْ يَّوْمٍ
مَنْ يَّقُوْلُ	وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ	اَنْ يَّشَآءَ

و အစ်ဒ်ဂါမ်

اِلٰهًا وَّاحِدًا	رَحِيْمٌ وَّدُوْدٌ	اِنْ وَّهَبَتْ
مِنْ وَّرَآئِهِمْ	جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ	مَنْ وُّعِدَ

م အစ်ဒ်ဂါမ်

رَسُوْلٌ مِّنَ اللّٰهِ	صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا
عَنْ مَّنْ ▪ خَيْرٌ مِّنْ	مِنْ مِّثْلِهٖ

ن အစ်ဒ်ဂါမ်

مِنْ نَّبِيٍّ	نُوْرًا نَّهْدِيْ	مِنْ نِّعْمَةٍ
لِمَنْ نُّرِيْدُ	فَمَنْ نَّكَثَ	مِنْ نّٰصِرِيْنَ

သင်ခန်းစာ (၂၅)

رَسْمُ الْخَطِّ ရေးပုံရေးနည်းများ

ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်တွင် နေရာအမြောက်အများ၌ ا و ی တို့ကို ရေးထားကြောင်း တွေ့ရသည်။ သို့သော် ထို ا (သို့) و (သို့) ی တို့ကို မဖတ်ရပေ။ ထိုအခါ ၎င်းတို့အပေါ်၌ (x) ကြက်ခြေခတ် (သို့) စက်ဝိုင်းသေး စသည့် အမှတ်အသားများကို ရေးသားထားပေသည်။ ဥပမာ أَنَا ၎င်းကို أَنَ ဟု (အလစ်ဖ်ကို မဆွဲဘဲ) ဖတ်ခြင်း။

အညွှန်း	ဖတ်နည်း	ရေးနည်း
ပါရှိသည့်နေရာတိုင်း	أَنَ	أَنَا
အစောင် (၂) ရုကူအ် (၁၆)	يَبْسُطُ	يَبْصُطُ

အစောင် (၄) ရကူအ် (၆)	اَفَئِنْ	اَفَائِنْ
အစောင် (၄) ရကူအ် (၈)	لَاِلّٰهِ	لَااِلَى اللّٰهِ
အစောင် (၆) ရကူအ် (၉)	تَبُوّٰءَ	تَبُوّٰءَا
အစောင် (၈) ရကူအ် (၁၆)	بَسْطَةً	بَصۜطَةً
ပါရှိသည့်နေရာတိုင်း	مَلَئِهٖ	مَلَائِهٖ
အစောင် (၁၀) ရကူအ် (၁၃)	وَلَاَوْضَعُوْا	وَلَا اَوْضَعُوْا
အစောင် (၁၂) ရကူအ် (၆)	ثَمُوْدَ	ثَمُوْدَا

အစောင် (၂၂) ရက္ကူအ် (၅)	اَلرَّسُوْلَ وَصْلًا	اَلرَّسُوْلَا وَقْفًا
အစောင် (၁၃) ရက္ကူအ် (၁၀)	لِتَتْلُوَ	لِتَتْلُوْا
အစောင် (၂၂) ရက္ကူအ် (၅)	اَلسَّبِيْلَ	اَلسَّبِيْلَا
အစောင် (၂၁) ရက္ကူအ် (၁၈)	اَلظُّنُوْنَ وَصْلًا	اَلظُّنُوْنَا وَقْفًا
အစောင် (၁၅) ရက္ကူအ် (၁၆)	لِشَیْءٍ	لِشَایْءٍ
အစောင် (၁၅) ရက္ကူအ် (၁၇)	لٰكِنَّ	لٰكِنَّا

အစောင် (၁၉) ရုကူအ် (၁၇)	لَاَاذَبَحَنَّهُ	لَااَاذْبَحَنَّهُ
အစောင် (၂၃) ရုကူအ် (၆)	لِاَالَّجَحِيْمِ	لَااِلَى الْجَحِيْمِ
အစောင် (၂၆) ရုကူအ် (၅)	لِيَبْلُوَ	لِيَبْلُوَا
အစောင် (၂၆) ရုကူအ် (၈)	نَبْلُوَ	نَبْلُوَا
အစောင် (၂၈) ရုကူအ် (၅)	لَاَنْتُمْ	لَااَنْتُمْ
အစောင် (၂၉) ရုကူအ် (၁၉)	سَلَاسِلَ وَصْلًا	سَلَاسِلَا
အစောင် (၂၉) ရုကူအ် (၁၉)	قَوَارِيْرَ وَصْلًا	قَوَارِيْرَا

အစောင် (၂၆) ရကူအ် (၂)	بِئْسَ لِسْمُ	بِئْسَ الِاسْمُ
အစောင် (၁၅) ရကူအ် (၁၄)	لَنْ نَّدْعُوَ	لَنْ نَّدْعُوَا

عِيْسٰى	مُوْسٰى	وَلَآاَنَاعَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ
عِيْسَا	مُوْسَا	وَلَآاَنَ عَابِدٌ مَا عَبَدْتُّمْ
ပါရှိသည့် နေရာတိုင်း	ပါရှိသည့် နေရာတိုင်း	အစောင်(၃၀)

مِشْكٰوةٍ	حَيٰوةٍ	صَلٰوةَ	زَكٰوةَ
مِشْكَاتٍ	حَيَاتٍ	صَلَاتَ	زَكَاتَ
အစောင်(၁၈) ရကူအ် (၁၁)	ပါရှိသည့် နေရာတိုင်း	ပါရှိသည့် နေရာတိုင်း	ပါရှိသည့် နေရာတိုင်း

သင်ခန်းစာ (၂၆)

وقف علامات ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန် ရွတ်ဖတ်ရာတွင် ရပ်နားရမည့် အချက်ပြ လက္ခဏာများ

မည်သည့်ဘာသာစကားတွင်မဆို ပြောဆိုသုံးစွဲကြရာ၌ ရပ်နား၍ ပြောဆိုသည်ရှိသကဲ့သို့ မရပ်နားဘဲ စကားကိုဆက်ကာ ပြောသည်လည်းရှိသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရပ်နား၍ပြောဆိုကြသည် ဆိုရာ၌လည်း အချို့နေရာများတွင် အနည်းငယ်မျှသာ ရပ်နား၍ အချို့နေရာများတွင်မူ ကြာရှည်စွာရပ်နားသည်လည်း ရှိသည်။ ထိုကဲ့သို့ စကားကို ရပ်နားခြင်းနှင့် မရပ်နားဘဲ ဆက်ကာ ပြောခြင်းသည်ပင်လျှင် ပြောဆိုသောစကား၏ အဓိပ္ပါယ်အမှန်ကို နားလည်သဘောပေါက်စေပါသည်။ ယင်းအချက်သည်ပင် စကား ပြောဆိုရာ၌ မရှိမဖြစ်အရေးပါလှပေသည်။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန် ၏ စာသားများသည်လည်း စကားပြောဆိုသော ပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် ကျရောက်ခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ပေရာ ပညာရှင်များသည် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၌ ရပ်နားရန်နှင့် မရပ်နားဘဲ ဆက်လက်ဖတ်ရွတ်သရဇ္ဈာယ်ရန် လက္ခဏာများကို သတ်မှတ်ခဲ့ကြလေသည်။ ယင်းတို့အား رُمُوْزُ الْاَوْقَافِ (ဝါ) ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၏ ရပ်နားခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သော အချင်းလက္ခဏာများဟု ဆိုကြလေသည်။

ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန် ဖတ်ရွတ်သရဇ္ဈာယ်သူ တို့သည် ၎င်းလက္ခဏာများအား ဂရုပြုရန် အရေးကြီးပေသည်။ ၎င်းလက္ခဏာများမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

○ စကား ပြီးဆုံးသွားသောနေရာတွင် သေးငယ်သော စက်ဝိုင်းတစ်ခု ○ ရေးသားထားသည်။ စင်စစ်မှာ ၎င်းသည် ۃ (သာအဝိုင်း) ဖြစ်သည်။ ဤအရာကို "အာယသ်" ဟုခေါ်သည်။ ဤလက္ခဏာပါရှိသောနေရာ၌ ရပ်နားရမည် ဖြစ်သည်။

F-2A

م وَقْفِ لَازِمْ (၁) **ရပ်နားရန်အရေးကြီးသော အချင်း လက္ခဏာ** ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤလက္ခဏာရှိသောနေရာတွင် မဖြစ်မနေ ရပ်နားရမည်။ မရပ်ပါက အလိုသဘော ပြောင်းလဲ သွားနိုင်သည်။

ط وَقْفِ مُطْلَقْ **သာမန်ရပ်နားခြင်း၏ လက္ခဏာ** ဖြစ်သည်။ ၎င်းပါသောနေရာ၌ ရပ်သင့်သည်။

ج وَقْفِ جَائِزْ **ရပ်နားပိုင်သည့်လက္ခဏာ** ဖြစ်၍ ၎င်းနေရာ၌ ရပ်နားခြင်းသည် သင့်တော်ပြီး ဆက်၍ဖတ်ပါကလည်း ပိုင်၏။

ز وَقْفِ مُجَوَّزْ **ခွင့်ပြုထားသော ရပ်နားခြင်း၏လက္ခဏာ** ဖြစ်ပြီး ၎င်းရှိရာတွင် မရပ်ဘဲ ဆက်၍ဖတ်သင့်သည်။

ص وَقْفِ مُرَخَّصْ **ခွင့်လွှတ်ထားသောရပ်တန့်ခြင်း၏ လက္ခဏာ** ဖြစ်ပြီး ဤလက္ခဏာရှိရာတွင် ဆက်ဖတ်သင့်သည်။ သို့သော် မောပန်း၍ ရပ်လိုလျှင်လည်း ခွင့်ပြုချက်ရှိ၏။ သတိပြုရန်မှာ

(ص) လက္ခဏာတွင် ဆက်ဖတ်ခြင်းသည် (ز) လက္ခဏာ

တွင် ဆက်ဖတ်ခြင်းထက် ပို၍သင့်၏။

صلے   اَلْوَصْلُ أَوْلٰى **ဆက်ဖတ်ခြင်းသည် မြတ်၏** ဟူသော

ဝါကျ၏ အတိုချုပ် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆက်ဖတ်ခြင်းသည်

ပိုကောင်း၏။

ق   قِيْلَ عَلَيْهِ الْوَقْفُ **အချို့အဆိုအရ ရပ်သင့်သည်**

ဟူသော စကားစု၏ အတိုချုပ် ဖြစ်သည်။ ဤလက္ခဏာတွင်

မရပ်သင့်ပါ။

صل   قَدْ يُوْصَلُ **တစ်ခါတရံရပ်နားပြီး မရပ်နားသည့်အခါလည်း**

ရှိခြင်း၏ လက္ခဏာ ဖြစ်၍ ရပ်နားခြင်းသည် ပိုကောင်း၏။

قف   قِفْ **ရပ်နားပါ** ဟူသော အမိန့်စကားစု၏ လက္ခဏာ

ဖြစ်ပြီး ဆက်ဖတ်ရန် သင့်/မသင့် သံသယရှိသော နေရာများ

တွင် ရေးသားလေ့ရှိကြသည်။

ه ကူဖါဟ်မြို့မှ ပညာရှင်များ၏အဆိုအရ အာယသ် ○ ဖြစ်သည်။

سكتة/س အသက်ရှူခြင်းကို မပြတ်တောက်စေဘဲ အနည်းငယ် ရပ်နားရမည်။

وقفة အနည်းငယ် ကြာမြင့်စွာရပ်နားခြင်း၏ လက္ခဏာ ဖြစ်၍ အသက်ရှူခြင်း မပြတ်တောက်စေဘဲ سَكْتَةٌ ထက် အနည်းငယ် ကြာမြင့်စွာ ရပ်နားရမည်။

لا **لا 'မဟုတ်ပါ' ၏ လက္ခဏာ** ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် အာယသ်တော် ○ အပေါ်၌လာသကဲ့သို့ စာသားများအကြား၌လည်း လာတတ်ပေသည်။ အာယသ်တော်အပေါ်တွင် ○ စက်ဝိုင်းပုံ လာရှိပါက ရပ်နားသည်ဖြစ်စေ၊မရပ်နားသည်ဖြစ်စေ မည်သို့မျှ

အစိပ္ပါယ်အလိုသဘော မပြောင်းလဲပါ။ သို့ရာတွင် စာသားများ

အကြား၌ ရေးသားပါရှိလျှင်ကား ရပ်နားရန် ဂရုပြုရမည်။

ك كَذٰلِكَ **ထိုကဲ့သို့ပင်၏ လက္ခဏာ** ဖြစ်သည်။ ၎င်းအလျင်

လာရှိသော လက္ခဏာနည်းတူ ဤနေရာတွင်လည်း ထိုကဲ့သို့

ဖတ်ရကြောင်းကို ဆိုလိုပေသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ (၁) အထက်ပါ လက္ခဏာများအနက်

လက္ခဏာများစု၍ တစ်နေရာတည်းတွင် ရေးသားပါရှိပါက

ပထမဦးဆုံးလာသော လက္ခဏာအတိုင်း ကျင့်သုံးရပေမည်။

(၂) အာယသ်တော် မရောက်မီ စာသားများ အကြား

အလယ်၌ မောပန်း၍ ဆက်မဖတ်နိုင်တော့ပါက နောက်ဆုံး

အက္ခရာကို ရပ်နားခြင်း၏နည်းအတိုင်း ရပ်နားကာ ဖတ်ပြီး

သော စကားစုများမှ ပြန်လည်ကောက်၍ ဆက်ဖတ်ရမည်။

သင်ခန်းစာ (၂၇)

ပြန်လှန်လေ့ကျင့်ခန်းများ

မှတ်ချက် ။ ။ အောက်ပါစာလုံးများကို သင်ကြားပြီးသော သင်ခန်းစာများနှင့်အညီ ဖတ်ရွတ်ပုံများအား ယှဉ်တွဲ၍ လေ့ကျင့်ခန်း စာအုပ်တွင် ရေးသားပါ။

جَزَآءً - حَدَآئِقَ - مَلٰٓئِكَةُ - اُولٰٓئِكَ
اِنَّآ اَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ○ وَكُلُّ اَمْرٍ
مُّسْتَقِرٌّ ○ اَلَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ○
تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ فِيْهَا
بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ۛ○
سَلٰمٌ قف هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ○
هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ ۨالَّذِىْ - اِهْدِنَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ○ لَاتَحْمِلْ

رِزْقَهَا ۚ زق اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا - وَلَاَجْرُ
الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝
فَذَكِّرْ قف اِنَّمَآ اَنْتَ مُذَكِّرٌ - وَ
لِيَتَمَتَّعُوْا وقفه فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ۝ وَ
لَمْ يَجْعَلْ لَّهٗ عِوَجًا سكته قَيِّمًا لِّيُنْذِرَ
كَلَّا بَلْ سكته رَانَ - وَقِيْلَ مَنْ سكته رَاقٍ ۝
اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۗ قَالُوْا بَلٰى ۛ شَهِدْنَا
اَنْ تَقُوْلُوْا -
اِرْجِعِيْٓ اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۝ ج
فَادْخُلِيْ فِيْ عِبٰدِيْ ۝ لا وَادْخُلِيْ جَنَّتِيْ ۝ ع
بَلْ سكته رَانَ مَنْ سكته رَاقٍ

ဘာနှင့် မီးမ်ကို ၎င်သ နောက်လာသော ရာ နှင့်

တွဲလျက်လည်း ဖတ်နိုင်သည်။ ထိုအခါ ၎င်သ ပြုရန်

မလိုတော့ပါ။ ဥပမာ - بَرَّانَ - مَرَّاقٍ

ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်ဖတ်ရာတွင် ရှိသင့်သည့် အရည်အသွေးများ

(၁) اَلتَّرْتِيلُ အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ တစ်လုံးချင်း ဖတ်ခြင်း။

(၂) اَلتَّجْوِيْدُ အက္ခရာများကို ၎င်းတို့၏ ထွက်သော နေရာမှ အရည်အချင်းများနှင့်အညီ ရွတ်ဖတ်ခြင်း။

(၃) اَلتَّبْيِيْنُ အက္ခရာများကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ဖတ်ခြင်း။

F-1B

(၄) اَلتَّرْسِيْلُ အက္ခရာများကို ဖတ်နည်းအတိုင်း တပြေးညီဖတ်ခြင်း။

(၅) اَلتَّحْسِيْنُ အရပ်တို့ကဲ့သို့ လေယူလေသိမ်းဖြင့် ဖတ်နည်းနှင့်အညီ ဖတ်ခြင်း။

(၆) اَلتَّوْقِيْرُ အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ရိုကျိုးစွာ ဖတ်ခြင်း။

ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်ဖတ်ရွတ်ရာ၌ ရှောင်ကြဉ်ရမည့် အချက်များ

အကြောင်းအရာ		အမိန့်
اَلتَّرْعِيْدُ	မဒ်နှင့် ဟရ်ကသ်များကို	မက္ကရူဟ်
	ဖတ်ရာတွင် အသံတုန်ခါစေခြင်း။	ဟရာမ်
اَلتَّفْتِيْشُ	ဟရ်ကသ်များကို ပြည့်စုံအောင်	
	မထုတ်ခြင်း။	ဟရာမ်

اَلتَّعْجِيْلُ	လျင်မြန်စွာဖတ်ရွတ်ခြင်းကြောင့်	
	အက္ခရာများ ကွဲပြားမှုမရှိခြင်း။	ဟာရာမ်
اَلتَّطْنِيْنُ	နှာခေါင်းသံနှင့် ရွတ်ဖတ်ခြင်း။	ဟာရာမ်
اَلتَّهْمِيْزُ	အက္ခရာများကို ဟမ်ဇဟ်သံနှင့်	
	ရောဖတ်ခြင်း။	ဟာရာမ်
اَلتَّطْوِيْلُ	မဒ်/ဟာရကာသ်တို့ကို အတိုင်းအတာ	
	ထက် ပိုဆွဲ၍ ဖတ်ခြင်း။	ဟာရာမ်
اَلْهَنْهَنَةُ	သရ်ဒီးဒ်ပါသော အက္ခရာကို ဂျဇ်မ်ဖြင့်	
	လည်းကောင်း၊ ဂျဇ်မ်ပါသော အက္ခရာကို	
	သရ်ဒီးဒ်ဖြင့်လည်းကောင်းဖတ်ခြင်း။	ဟာရာမ်
اَلزَّمْزَمَةُ	သီချင်းသံနှင့် ဖတ်ခြင်း။	ဟာရာမ်
اَلتَّرْقِيْصُ	သဂျ်ဝီးဒ်နည်းနှင့်ဆန့်ကျင်ပြီး	
	နွဲ့နှောင်းသံဖြင့် ဖတ်ခြင်း။	ဟာရာမ်
اَلْعَنْعَنَةُ	ဟမ်ဇဟ်/အလစ်ဖ်ကို အိုင်န်သံနှင့်	
	ဖတ်ခြင်း။ (လည်ချောင်းအလယ်မှ	
	ထုတ်ဖတ်ခြင်း)	ဟာရာမ်

اَلرَّكْزَةُ စာလုံးများကို မတွဲသင့်ဘဲ တွဲဆက်၍ ဖတ်ခြင်း။ (အစ်ဒ်ဂါမ်ပြုခြင်း) ဟုရာမ်

اَلتَّمْضِيْغُ အက္ခရာများကို ဝါးချပြီး ထင်ရှားမှုမရှိဘဲ ဖတ်ခြင်း။ ဟုရာမ်

اَلتَّعْوِيْقُ စကားစုများအကြား ရပ်နားပြီး ပြန်လည် မကျော့တော့ဘဲ ရှေ့စာလုံးကို ဆက်၍ ဖတ်သွားခြင်း။ ဟုရာမ်

اَلْوَثْبَةُ အက္ခရာတစ်လုံးကို တစ်ပိုင်းတစ်စဖတ်ပြီး အခြားအက္ခရာတစ်လုံးကို ဆက်လက် ဖတ်ခြင်း။ ဟုရာမ်